

Singura mea dorință: să-L cunosc pe Cristos

Karlene Lynn

De ce să-mi scriu mărturia?

În prezent am 55 de ani, și sunt șapte ani de când lupt împotriva cancerului. Simt nevoia să scriu această mărturie înainte de moartea mea, căci mi se pare că nu poate întârzia. Am fost catolică timp de peste cincizeci și trei de ani și călugăriță timp de zece ani. Acum optsprezece luni am primit salvarea în Cristos prin grația lui Dumnezeu.

Primul meu contact cu adevărul

Într-o zi, am făcut cunoștință cu pastorul Mike Gendron, care conduce o organizație evanghelică mondială pe lângă catolici numită *Proclaiming the Gospel*.^{*} În ziua aceea, el distribuia niște tractate evanghelice scrise special pentru catolici. Catolică fiind, n-am simțit niciodată nevoia de a citi vreuna dintre aceste scrieri, deoarece credeam că mă îndreptam deja spre cer. Până recent, n-am avut niciodată Biblie. La urma urmelor, fiind catolică, nici nu aveam nevoie de una! Am petrecut zece ani în mănăstire împreună cu alte două sute de călugărițe. Aveam o singură Biblie pentru toate, și de altfel n-o deschideam niciodată. Dar ce-mi aduc bine aminte este că în toți acești zece ani de viață mănăstirească singura mea dorință era aceea de a-L cunoaște pe Iesus. Cu toate acestea, n-am știut niciodată ce ușor era să-L cunoști. Biblia era lângă noi, totuși eram descurajate s-o citim personal.

^{*} Înseamnă „proclamarea evangheliei”. Pentru mai multe informații privind lucrarea evanghelistului Mike Gendron, vezi: <http://www.pro-gospel.org/index.php> – n.ed.

Un contrast izbitor

Spiritul Sfânt nu m-a părăsit. La câteva săptămâni după acest prim contact cu Mike Gendron, am fost invitată la o reuniune de studiu biblic, urmat de un moment de rugăciune și de comuniune frățască. Acolo mi-a vestit Mike evanghelia. El m-a încurajat să citesc o mică lucrare care arăta diferența dintre învățăturile catehismului oficial catolic și Biblie (într-o traducere catolică). După ce am citit-o, m-am supărat pe Mike, pentru că dădea o imagine negativă Bisericii mele. Eu nu înțelegeam că singura lui dorință era de a mă informa pentru a putea alege între credința în Cuvântul lui

Ca și călugăriță

Dumnezeu și credința în învățăturile omenești, și a ajunge astfel la salvare. El înțelesese foarte bine că este imposibil să le crezi pe amândouă în același timp. Într-adevăr, după cum zice Scriptura, „nimeni nu poate servi doi stăpîni. Căci ori îl va urî pe unul și-l va iubi pe celălalt, ori se va atașa de unul și-l va disprețui pe celălalt“ (Matei 6:24).

În final, m-am simțit provocată de explicațiile lui Mike privind învățăturile greșite pe care le credeam eu. El mi-a arătat contradicțiile sistemului catolic. Am înțeles atunci că nu eram salvată, și din clipa aceea am dorit să cunosc credința creștină adevărată, să-L primesc pe Iesus ca pe Salvatorul meu și să părăsesc Biserica Catolică. Versetele următoare mi-au confirmat această cale:

Iesus a zis: Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decît prin Mine. *Ioan 14:6*

Adevărat, adevărat vă spun, cine ascultă Cuvîntul Meu și crede în Cel ce M-a trimis are viața eternă și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață. *Ioan 5:24*

Puțin după aceea, mi-am mărturisit credința în mod public prin botez. Înțelesesem că „botezul“ primit la naștere era un ritual fără valoare. Îi cerusem totdeauna lui Dumnezeu să mă facă să-L cunosc pe Iesus și să mă folosească în serviciul Său. Acum, sunt salvată prin sîngele prețios al lui Cristos

și Îi aduc glorie:

Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tată al Domnului nostru Iesus Cristos, care ne-a binecuvântat cu orice binecuvântare spirituală în locurile cerești în Cristos! În El avem răscumpărarea prin sângele Său, iertarea păcatelor, potrivit bogăției grației Sale. *Efesenii 1:3,7*

Noi am fost deci înmormîntați cu El prin botezul în moartea Sa, pentru ca, după cum Cristos a înviat dintre cei morți prin gloria Tatălui, tot așa și noi să umblăm într-o stare nouă a vieții. *Romani 6:4*

Ca o credincioasă fidelă Bibliei, împreună cu soțul și cu cele două fiice

Rugăciunea mea în fața eternității

Astăzi mă aflu în pragul morții, și sunt gata să mă duc alături de Salvatorul meu. El m-a chemat, și eu L-am primit în inima mea. Mike Gendron va trebui curînd să officieze celebrarea „întoarcerii mele acasă”. În prezent mă rog pentru membrii catolici ai familiei mele care vor asista la înmormîntare. Îi cer lui Dumnezeu ca moartea mea să devină pentru ei ocazia de a intra în viață și să accepte vestea bună a salvării în Iesus Cristos care le va fi procla-

mată. Astfel, și ei Îl vor putea cunoaște pe Iesus și vor avea siguranța vieții eterne!

*Eu sunt învierea și viața, a zis Iesus. Cine crede în Mine va trăi,
chiar dacă moare.*

Ioan 11:25

Karlene Lynn

Karlene Lynn a scris această mărturie în mai 1995, cu câteva luni înainte de a se duce la Domnul ei. Ea a decedat la optsprezece luni după ce a primit salvarea. Așa cum explică, a fost călugăriță timp de zece ani. Apoi, recomandările Conciliului de la Vatican II (1962-1965) au atenuat anumite constrângeri ale vieții cotidiene a călugărițelor. Ca urmare a acestei schimbări, văzându-le pe celelalte călugărițe cum trăiesc, Karlene a evaluat toată deșertăciunea unei existențe întemeiate doar pe tradiție. În acest mediu nu se gădea altfel decât în lume, în pofida purtării veșmîntului călugăresc. A fost cît pe ce să facă o depresie nervoasă și a sfințit prin a scrie papei pentru a-i cere să fie dezlegată de jurăminte. A primit un răspuns favorabil în cursul verii lui 1967. Părăsind viața mănăstirească, Karlene s-a stabilit în statul Iowa, la Cedar Rapids, unde a găsit de lucru ca învățătoare. Mai firziu, ea s-a căsătorit și are două fiice.

Mărturia ei a fost citită de Mike Gendron la înmormîntare. Noi i-am adăugat doar câteva citate din Scriptură care explică adevărurile expuse și asupra cărora se sprijinea ea în lumina apropiatei sale plecări acasă.